

Opløsning af Landstinget, uden at det bliver klargjort, hvorvidt de kongevalgte Landstingsmænds Mandater derved bortfalde eller ikke. Dette er noget, som slet ikke kan lade sig gøre. Thi der skal dog en Afgørelse paa, hvilke kongevalgte Landstingsmænd der skulle møde. Saa kan man sige, at det komme vi over derved, at vi lade de kongevalgte Landstingsmænd blive siddende, som vare der i Forvejen, og det kalder man saa for, at Spørgsmaalet staar hen. Men dermed staar Spørgsmaalet ikke hen; thi det maa gøres klart, om disse Landstingsmænd, der møde igen, møde paa ny i Kraft af deres gamle Mandater, eller fordi de ere blevne udnævnte paa ny. Hvis de møde i Kraft af deres gamle Mandater, har Højres Opfattelse sejret; hvis de blive udnævnte paa ny, har den modsatte Anskuelse sejret. En Fredsopløsning, som gaar udenom Spørgsmaalet: de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed, er saaledes et Tankeeksperiment. Det er intet, som har noget som helst med Virkeligheden at gøre. Det lader sig ikke realisere.

Hvad Thereses Skab angaar, vide vi, at de to Skabe, som det ærede Medlem fra Æbeltoft er kommen i en uheldig Berøring med, vare tomme. Men det ærede Medlem kan meget godt, især efter de Udtalelser, som ere faldne her fra det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup) i Aften, og som jeg tillægger adskillig Betydning, komme til at opleve den Situation i Oktober, at han faar Klarhed over, hvilke Udveje denne Regering raader over. Det var jo ganske urimeligt, naar det ærede Medlem rejste sig her forleden Dag og spurgte, hvilke taktiske Fremgangsmaader Regeringen vil anvende. Man har kun Krav paa at faa at vide, hvilket politisk Standpunkt Regeringen har. Hvilke Udveje, den vil vælge for at naa sit Maal, det har ingen Krav paa at se, før efterhaanden som det rykker frem. Jeg tror, det er et Billede, som er blevet brugt af en anden Politiker, dette, at naar en Hær belejrer en Fæstning, saa kan dog Kommandanten i den belejrede Fæstning ikke med nogen Grund vente et høfligt eller fyldestgørende Svar, naar han sender et Bud til Føreren for den belejrede Hær og siger: Vil De ikke være saa venlig at sige mig, højstærede Hr. General: Naar vil De angribe mig? hvor vil De angribe mig? med hvilken Styrke vil De angribe mig? alt dette ønsker jeg at faa at vide, for at jeg kan have Modstanden i den bedst mulige Orden. Den Slags Spørgsmaal for-

tjene ikke noget Svar. De fortjene en Afvisning, og det er det, det ærede Medlem har faaet paa sit Spørgsmaal. For øvrigt, da han første Gang fremførte det, og jeg svarede afvisende derpaa, var det ikke det ærede Medlem klart, at han skulde gøre et politisk Nummer ud af det, og da jeg bemærkede, at det kunde man ikke forlange Oplysning om, svarede han: Nej, selvfølgelig.

Rode: Den ærede Ordfører (N. Neergaard) fremførte atter Erindringer om den Række interessante Spørgsmaal, han for nylig saa vedholdende rettede til den højtærede Konseilspræsident. Maa jeg i den Anledning minde ham om en Udtalelse af en Politiker, som for nylig blev fremsat. Der blev for et Par Aar siden rettet et Spørgsmaal til en Konseilspræsident her i Landet, og denne Konseilspræsident svarede saa følgende: „Det vilde være en overmaade billig Kampmaade, hvis man i ethvert vigtigt politisk Spørgsmaal, som ikke var blevet modent til Afgørelse og ikke var forelagt paa rette Sted endnu, kunde sige til en Minister: Vær saa artig, vil du sige din Mening om det, det er du skyldig at gøre! Nej, jeg er aldeles ikke skyldig at sige min Mening paa andet Tidspunkt end det, hvor Afgørelsen skal træffes. Det maa det ærede Medlem finde sig i i denne Sag som i alle andre. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem spørger mig“. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ved, hvad det var for en Konseilspræsident. Jeg skal oplyse ham derom: det var ham selv. Det var den nuværende Finansminister, som havde rettet et Spørgsmaal til ham, og som han besvarede paa den Maade, og det var ikke et Spørgsmaal af den Art som det, den ærede Ordfører (N. Neergaard) har rettet til den nuværende Konseilspræsident om en taktisk Fremgangsmaade, nej, det var et Spørgsmaal af politisk Art, om, hvilken Anskuelse den ærede Konseilspræsident havde. Da svarede han saaledes. Den Mand, der har givet det Svar paa det Spørgsmaal, kan ikke komme og rette Bebrejdelser, fordi han ikke har faaet Svar paa et Spørgsmaal om en taktisk Fremgangsmaade fra den nuværende Konseilspræsident.

Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), som vel nu paa Samlingens sidste Dage har fundet det noget tvivlsomt, om det i Længden kunde gaa an, at alt politisk Ordførerskab i denne Samling var overgaaet til de Moderate — disse Moderate, som han har betegnet saa kærligt saa